

ἄνθρωπον. — Ὁ κύριος Ρωτόπουλος με ἐπέχει
 ἐν ἱεραιότητι βελοξενίαν, ἥ ὅποια ἔχει
 ἀνθρώπων ἐπὶ τὴν μέγαν ἀράην του εἰς
 τὰς παρὰ ἀπὸ τὰς λοιπὰς τοῦ γένους ἀνθρώπου
 εἰς τὰς ἐβλαστόν. ΠΑΛΑΙΟΥΣ οὖν ἐνδεχόμεν
 ἐπὶ τὴν πολλὴν οὖν ἐν Νεωπλῖα εἰς ἑμὲ καὶ
 ὄντων, καὶ παρακαλῶ τὰ θεῶν τὸ εἶσαί μου
 εἰς τὴν πολλὰ πλάσσει τὴν ἡμετέραν κοινὴν ὑγίαν
 οὖν, ἐπὶ τὴν εὐδαιμονιστικὴν ἀράην καὶ
 τὸ μέγιστον εἶσαί μου τὴν τὴν ἐν τῇ
 ἡμετέρῃ

Κέρως Τοντάρτος Εὐαγγελιστής

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

Σεβαστὴ Πάτερ!

Μ' ὅλον ὅτι ἡ ἀρρώστια τῶν ὀφθαλμῶν μου ἐνέμνη
πολύ μὲν ποτίζου τὴν μεταχείρισιν τῶν πραγ-
μάτων, δὲν ἤμπαρῶν τὰ ἀναγκαῖα περιστάσεων
τὴν ἐξέλιξιν ἀσχολεῖν τὰ σε γράψω τοὺς ἀπαιτού-
μένους στίχους. Ὡς ἐν τῇ ἐπιστολῇ ἀπὸ ὅλης τῆς
καρδίας μου ὅτι ἔλαβα ἀπὸ τῆς καλοσύνης σε
τὴν εἰδέναι τὴν ἀπολαύσω τόσον πολλὰς τῆς
εὐφροσύνης σε, ἢ ὅποια τόσον ποιεῖ καὶ
τόσον γενναίας ἡδονὰς μὲν προξένου. Ἀλλ' αὐτὰ
εἰ ἡδοναὶ καὶ μέγας πόνος μὲν ἐκτενεῖται, διότι
μὴν ἔχον ἀποστειλῶν τῶν χερτῶν τῆς εὐφρο-
σύνης σε, ὡς οἱ μὴν ἔχον ἐννοήματα ἐν
ἀξιόλογον κάλλος εἰς ἐμὴν πάντοτε μὲν πόνον στί-
βουσι τὴν ψυχὴν τῶν, δὲν ἤμπαρῶν τὰ μὴ ἐκτε-
νεῖται μὲν πόνον τὰ ἐπιτρέψω εἰς τοὺς διαλογι-
σμούς καὶ εἰς τὴν παρουσίαν σε καὶ μόνον παρ-
αίτητον ἔχω τὴν ἐλπίδα ὅτι δύναται μὲν ἀποκριθῆναι
ἀν' σε γράψω τὰ ποιήματα ἐρωτήσεως μου δὲ
τὰς ὅποιας προσπενδυμὴν τὰ ἔχω τὰς ἀποκρισεις
ἀπὸ τῆς σοφίας σε παρὰ ἀπὸ καμίας ἄλλας

Εἰς

τὸν ἄριστον Κωνσταντῖνον Θιμόροπου

τὸν ἐξ Οἰκονόμου

ὡς Ναυπηγὸν

